

Les dones presenten més ansietat social que els homes davant la COVID-19

Segons una enquesta telemàtica de la Càtedra d'Innovació Social de la UdL a 550 persones

Les dones presenten més ansietat social que els homes davant la COVID-19, tot i que els nivells siguin lleus ara com ara. Així ho posa de manifest un estudi realitzat per la [Càtedra d'Innovació Social de la Universitat de Lleida](http://www.innovaciosocial.udl.cat/) [<http://www.innovaciosocial.udl.cat/>] (UdL) a partir de 550 enquestes anònimes -362 de dones i 188 d'homes- recollides entre el 13 i el 20 de març, la primera setmana de confinament per la pandèmia.

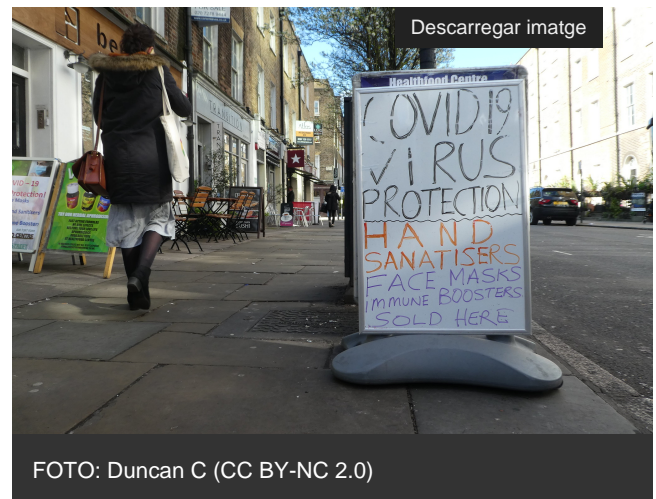
L'equip de la Càtedra (Ana Blasco, Claudia Tejada, Cristina Torrelles i Carles Alsinet) ha constatat que aquesta angoixa social és significativament més elevada en la població femenina (3,6 sobre 5) que en la masculina (2,9/5), la qual cosa evidencia una preocupació més important per part d'aquest col·lectiu. Entre altres factors, això tindria a veure a un major grau de responsabilitat social de les dones en general, com demostren altres estudis, explica el seu director, Carles Alsinet.

Malgrat aquest nivell d'ansietat és més elevat en les dones, no manifesten voler evitar situacions d'interacció social si es compara amb els homes, ja que són més conscients de les mesures a prendre. En aquest sentit, els homes tendeixen a creure, més que les dones, que les mesures de seguretat ja són adequades i proporcionades, aspecte que pot determinar nivells més baixos d'angoixa.

Pel que fa al grau d'amenaça al contagi que provoca la COVID-19, la població femenina també manifesta un nivell d'emocions negatives (les relacionades amb l'afecte negatiu que ens provoca malestar: por, inhibició, inseguretat, frustració i fracàs), superior al de la masculina. Mentre que en elles se situa en el 2,8 sobre 5, ells presenten un 2,5/5.

Quant a la població més jove, d'entre 18 i 30 anys, presenten una situació d'afecte positiu (entès com a energia, motivació, etc) superior a la població de 31 a 65 anys. Un 3,8/5 davant el 2,3/5, respecte els més grans, que perceben aquesta situació amb més malestar. Això s'explicaria en part al paper de les xarxes socials que ajuden a relacionar-se i que els imposen reptes, explica Alsinet.

En relació a l'esperança vers el futur, entesa a com esperem que la situació actual acabarà desenvolupant-se i com les nostres expectatives es poden veure influenciades pel que estem sentint, en el moment de la recollida de dades, aquesta situació no va afectar els nivells d'esperança, que se situen en el 6 sobre 8. L'equip investigador ha observat que la sensació de sentir-se informat es vincula amb tenir més esperança en el futur, més concretament, amb els mecanismes i estratègies que les persones creiem ens duran a resoldre aquesta situació. Alsinet però augura que aquests nivells aniran empitjorant amb el pas dels dies.

L'estudi també fa referència al fet de sentir-se informat sobre el coronavirus. Un 60% de les persones participants en l'enquesta manifesta que té un alt grau d'informació, i el puntua de mitjana amb un 7 en una escala de 10, mentre que un 20% creu que és baix. Cap però, ho puntua amb un 9, un 10 o un 0. Quant a la valoració de les mesures que s'estaven prenent en aquell moment, no es consideraven les adequades i els enquestats les han valorades amb un 5/10. En general, les persones més grans de 30 anys tendeixen a creure que la situació actual és una amenaça més greu en comparació amb les persones més joves. Aquesta percepció d'amenaça sembla portar a les persones més grans a mantenir-se, des del seu punt de vista, més informades. La sensació d'amenaça pels enquestats en el moment de fer l'enquesta se situava en un 6,5 sobre 10.

En mesurar la satisfacció en diferents dominis de la vida de les persones que han respost l'enquesta, la Càtedra d'Innovació Social ha observat que aquelles que presenten nivells més òptims (6/7) són les que manifesten tenir més informació en relació a la situació que estem vivint. El fet d'estar més informat també disminueix els nivells de fòbia social, mentre que per a les persones que pensen que la COVID-19 és una amenaça social tenen una tendència més elevada que els portaria a témer determinades situacions socials i prevenir-se, però no necessàriament a evitar-les en totes les ocasions, afegeixen.

L'equip de la Càtedra considera que les mesures que es prenen pel que fa a la comunicació i divulgació d'informació són molt importants en el benestar de les persones en situacions d'incertesa com l'actual, però que malgrat la incertesa aquesta és també "una oportunitat per aprendre a viure la nostra vida d'una forma diferent i afrontar un escenari on nosaltres podem aportar-hi alguna cosa". "Hem presenciat moments d'altruisme i generositat, experiències que ens portaven a sentir-nos units com a comunitat enfront una causa comuna. I això també ens ajuda a poder adaptar-nos i donar-li sentit a tot el que està passant. Hem d'esperar, hem de tenir la esperança que aquesta crisi sanitària ens ha de fer créixer com a persones, com a famílies i com a societat",
c o n c l o u e n .

L'estudi *Impacte psicosocial del coronavirus* de la Càtedra d'Innovació Social de la UdL ha estat realitzat amb l'objectiu de valorar la repercussió de la pandèmia en el moment de dur-se a terme les primeres mesures de confinament per part de les autoritats. En total han estat 550 enquestes validades, un 65% dones i 35% homes, entre 18 i 65 anys. Un 63% resideixen a Catalunya i un 37% a la resta de l'Estat espanyol. Pel que fa a les edats, el 52% tenen entre 18 i 30 anys i la resta, el 48%, entre 30 i 65 anys. L'estudi ha analitzat escales psicomètriques validades de fòbia social (Social Anxiety), emocions positives i negatives (SPANE), satisfacció amb la vida (PWI) i esperança envers el futur (HOPE Scale). El qüestionari recollia un total de 40 preguntes de caire quantitatiu i les enquestes han estat validades a partir del programa Statistical Package for the Social Sciences (SPSS).